

INGEZONDEN.

ONMENSCHELIJKE AMBTELIJKE UITSPRAKEN.

Een mijner patiënten, een jong meisje met zware tuberculeuse longafwijkingen, had een geschil met den Raad van Arbeid, waarin de Raad van Beroep ten haren gunste besliste. Van deze uitspraak werd haar een „zakelijk uittreksel” toegezonden, waaruit ik het volgende aanhaal:

„dat dienaangaande de geneeskundige, door wien het bovenaangehaald rapport van 16 Februari 1924 is uitgebracht geworden, daarbij op grond van het door hem ingestelde onderzoek tot de slotsom kwam, dat klaagster lijdende was aan dubbelzijdige longtuberculose met holtevorming en in verband met den aard en de uitbreiding van het longproces geen gunstige verwachtingen op herstel konden worden gekoesterd,

dat voorts de deskundige, de arts dr. R. in zijn, ingevolge opdracht van den voorzitter van het college ingediend verslag, na lichamelijk en röntgenologisch onderzoek van klaagster, op grond van zijn bevindingen als zijn gevoelen doet kennen, dat klaagster lijdende is aan een, de beide longen bijna geheel innemend tuberculeus longproces, waarvan de prognose, op de door hem bij dat advies en verslag nader aangegeven gronden, als infaust moet worden gesteld, zoodat de kans, dat herstel van de werkkraft kan worden verkregen — zoodat niet uitgesloten — dan toch *uiterst* gering is te achten, en dan „ook klaagster *praktisch* als *blijvend invalide* moet worden beschouwd”.

Patiënte was natuurlijk wel op de hoogte van den aard van haar ziekte, maar leefde toch in de hoop over eenigen tijd weer aan het werk te kunnen gaan. De gevolgen van dit doodvonnis, dat haar netjes getypt werd thuis gezonden, laten zich begrijpen, de temperatuur vloog omhoog, patiënte was geheel in de war, weigert de rustkuur voort te zetten, omdat zij toch dood moet; al mijn moeite om haar moed in te spreken is vergeefs geweest. Een omschrijving als deze van de uitspraak zal wel zijn voorgeschreven, maar zou niet kunnen worden volstaan met een zinsnede als „gezien het geneeskundig rapport of iets dergelijks?

Scherpenzeel (G.), Maart 1925.

G. H. J. BLEES.

ONZE ONDERLINGE VERZEKERING-MAATSCHAPPIJ TEGEN INVALIDITEIT.

Het gunstig beloop van het afgelopen jaar heeft aan ons bestuur vrijheid gegeven een kleine plaatsruimte te verzoeken, ten einde de uitkomsten algemeen bekend te maken.

Zooals aan de meesten bekend is, werd de Maatschappij in 1896 opgericht en zijn de namen van ENDTZ, KROL, WALLER ZEPER, VAN DER HORST, om maar enkelen te noemen, onafscheidelijk daaraan verbonden. Langzaam, zeer langzaam ging de vooruitgang; in 1896 traden in het geheel toe 39 leden; in 1897 niet meer dan 9, in 1898 slechts 4; in 1899 nog maar 6 en zoo blijft het langzaam maar zeker gaan, totdat na 25 jaren het aantal ingeschrevenen bedroeg 468. Wat was wel de oorzaak van die onverschilligheid? Zeker niet de goede gang van zaken, want steeds was aan alle verplichtingen voldaan en nog konden er elke 5 jaren winsten worden terugbetaald tot bedragen van meer dan 30 pCt.. Men moet de oorzaak wel zoeken in de bekende laksheid der geneeskundigen en het zich geen voldoende rekenschap geven van de buitengewone voordeelen, die onze Maatschappij bij een blijvende invaliditeit biedt. Hoe is het anders mogelijk, dat men niet toetreedt tot de eenige Maatschappij, die doorgaat met uitkeeringen tot en met het 60ste jaar, terwijl de andere zich er af maken met hoogstens 26 weken, een enkele met ten hoogste één jaar. En dan te weten, dat de te betalen premie het laagst is van alle bestaande maatschappijen! Oorspronkelijk was het maximum bedrag van uitkeering vastgesteld op 5 gulden per dag. Bij het dalen der geldswaarde is dit tot 8 gulden

verhoogd; het meerendeel der leden heeft dan ook dit bedrag gekozen. Ondanks het lage bedrag van 5 gulden heeft toch onze Maatschappij aan één onzer ongelukkige collega's, die, na ruim een jaar lid zijn, geheel invalide werd en dit 16 jaren lang bleef, een totaal bedrag kunnen uitkeeren van meer dan f 23000.—. Deze uitkeering heeft hem vele ellende bespaard. Op een dergelijk feit kan geen enkele verzekeringmaatschappij wijzen.

De jongere collegae zijn verstandiger en zakelijker geworden. In 1920 treden er nog slechts 25 toe, in 1921 wordt dit 37, in 1922 reeds 56, in 1923 daarentegen 147 en in 1924 zelfs een aantal van 224. Van 1 Januari af zijn reeds 52 nieuwe leden onze gelederen komen versterken. Er heeft dus een ommekeer plaats gehad en dit vindt zijn oorzaak in het feit, dat de Maatschappij thans beschikt over een man met buitengewonen ijver en werkkracht, die zelf de geneesheeren bezoekt en weet te overtuigen van de werkelijk groote waarde van het lidmaatschap der Onderlinge. Wanneer ik dan nog slechts mededeel, dat het vorige jaar voor de leden een winst heeft opgeleverd van 45 pCt., die echter gevonden wordt door slechts 55 pCt. der premie te laten betalen, en dat er een effectenbezit is van bijna drie honderd duizend gulden (in open bewaargeving bij de Nederlandsche Bank), dan behoef ik verder geen enkel woord meer te gebruiken ter aanmoediging tot lid worden. Binnen enkele jaren moet ieder arts in Nederland, die in de termen valt van verzekeren, zich bij onze Onderlinge hebben aangemeld. De geneeskundige stand zal daarbij wel varen, wij zullen gezamenlijk als trouwe vakgenooten de lasten van invaliditeit dragen. Wie meer gegevens of voorlichting wenscht, hij schrijve slechts een briefkaartje aan onzen „werver”, den heer GROLLE, Tramstraat 15 te Zandvoort.

Amsterdam, 8 Maart 1925.

P. A. DE WILDE, penningmeester.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BUCHAREST. — **Het onderwijs in de ontledkunde.** Gedurende twee jaren reeds is er onrust aan de Rumeensche universiteiten, doordat de Christenstudenten eischen, dat de Joodsche worden uitgesloten van de oefeningen in de ontledkunde, tenzij deze op Joodsche lijken worden gehouden. De professoren wilden van zulk een eisch niet weten, maar de houding der studenten was van dien aard, dat de minister ten slotte als middenweg heeft aangewezen, dat de ontleding van niet-Joodsche lijken door de Joodsche studenten alleen als werkeloze toeschouwers mocht worden bijgewoond. De spes patriae was daarmee niet tevreden, en door middel van soldaten, die buiten de collegezalen werden opgesteld, moest de orde worden bewaard. De minister van onderwijs, ANGHELESCU, heeft in een redevoering getracht, de jongelieden tot kalmte te brengen, en de minister van openbare gezondheid heeft thans bepaald, dat de lijken van ailen, die in openbare ziekenhuizen sterven, voorzoover zij niet door bloedverwanten tot een bepaalden graad worden opgëschit, ter beschikking van het onderwijs in de ontledkunde moeten worden gesteld (*Lancet*, 28 Febr).

BERLIJN. — **Een pharmacotherapeutische ministerieele beschikking.** Een beschikking van den Pruisischen minister voor volkswelzijn bevat o.a. de uitspraak, dat de insulinepraeparaten, die bestemd zijn om te worden ingenomen, zijn gebleken, zoo goed als geen uitwerking te hebben (*Deutsche med. Wochenschr.*, 28 Februari).

SAN FRANCISCO. — **Dokters en bijgeloof.** Men is bezig te San Francisco een paleis te bouwen met spreekkamers voor een bataillon dokters en tandartsen. Het gebouw zal 2.5 millioen dollars kosten en 15 verdiepingen hoog zijn. Maar de hoogste verdieping heet de 16de, omdat de 13de den naam van 14de verdieping zal dragen. Men is nl. een weinig schuw van het getal 13, en waarschijnlijk vreezen